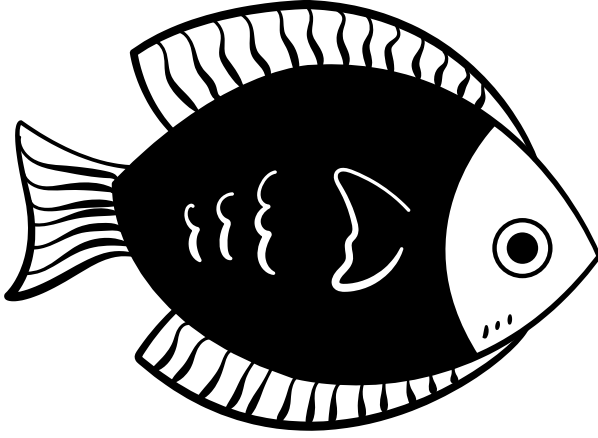

KÜÇÜK KARA BALIK

Kurbağa yavruları, Küçük Kara Balıkı görünce alay etmeye başlamışlar:

“Hey şunun hâline bak! Sen de kimisin, nasıl bir yaratıksın?”

Küçük Kara Balık, onları baştan aşağı şöyle bir süzmüş, sonra da demiş ki:

“Lütfen hakaret etmeyin. Ben Küçük Kara Balık, hadi siz de adınızı söyleyin ki tanışalım!”

Kurbağa yavrularından biri, “Biz

kepçe balıklarıyız.”

Diğeri, “Soy sop sahibi asiller!” diye eklemiş.

Küçük Kara Balık demiş ki:

“Ben sizin bu kadar kendini beğenmiş olduğunuzu düşünmezdim doğrusu. Ama olsun, yine de sizi bağışlıyorum, çünkü bu sözlerin hepsi cahillikten, bilmezliktendir.”

Kurbağacıklar hep birlikte, “Yani biz cahil miyiz?” diye bağırmış.

Küçük Kara Balık, “Eğer cahil olmasaydınız bu dünyada pek çok farklı türde yaratık olduğunu ve hepsinin de kendi türlerini pek güzel bulduğunu bilirdiniz. Baksanıza, sizin adınız bile kendinizin değil!”

Kurbağacıklar fena sinirlenmiş ya, Küçük Kara Balıkın doğru söylediğini anlayınca da lafı değiştirmişler:

“Aslında sen boşuna çabalıyor, kendini yoruyorsun. Biz her gün, sabahtan akşama kadar dünyayı dolaşıyoruz ama kendimizden ve anne babalarımızdan başka kimseyi gördüğümüz yok.”

Küçük Kara Balık,

“Siz bu göletten hiç dışarı çıkmıyorsunuz ki... Peki, nasıl oluyor da, bütün dünyadan söz edebiliyorsunuz?” diye sormuş.

Kurbağacıklar da ona sormuş:

“Bu göletten başka dünya da mı var?”

Balık, “En azından bu suyun buraya nereden geldiğini, nereye gittiğini ve suyun dışında nelerin olduğunu düşünmeniz gerek.” diye yanıtlamış onları.

Küçük Kara Balık yeni dünyaları öğrenme derdindeymiş. En iyisi kurbağacıkları kendi hâllerine bırakıp gitmek, demiş içinden.